

Drodzy!

Zastanawiam się: czy to zwrot nie nazbyt familiarny? Ale pierwsze słowo, jak otwierające ujęcie, zapowiada konwencję wypowiedzi. Od dwudziestu lat czuję się częścią Społeczności, do której teraz się zwracam. Nadmiernie oficjalny ton odstawałby od obrazu Szkoły, który noszę: kolażu profesjonalizmu i luzu, dyscypliny pracy i wolności tworzenia, przestrzeni przychylniej różnym typom osobowości, hołdującej tradycji i otwartej na eksperyment. Dlatego niech mi Państwo pozwolą na swobodę i konkret. I na krótkie „Drodzy!”, które obejmie Wszystkich, bez podziałów i wyjątków.

Przedstawię się równie lakonicznie: montuję. To definiuje nie tylko mój filmowy status zawodowy, ale również umiejętności wykształcone poprzez uprawianie tego rzemiosła. Należą do nich: zdolność słuchania, kreatywnego uczestnictwa w dyskusji, sztuka mediacji między twórcami; sklejanie wielogłosu w jedno brzmienie. W montażowni – tym tyglu debat między reżyserami, operatorami, aktorami, dźwiękowcami – spędziłam tysiące godzin. Połowę z nich na rozmowach o relacjach między formą a ideą. Odpowiedzialność za wcielanie jej w finalny kształt ponosiłam wraz z Janem Łomnickim, Stanisławem Różewiczem, Andrzejem Wajdą, Krzysztofem Zanussi, Filipem Bajonem, Jerzym Wójcikiem, Witoldem Sobocińskim, Witoldem Adamkiem, Januszem Wiśniewskim, Mariuszem Trelińskim, Januszem Gajosem, Krystyną Jandą i wieloma innymi twórcami. Trzydziestoletniej praktyce zawodowej zawdzięczam wiedzę na temat różnorodnych narracji, związków między nowymi technologiami a ewolucją języka filmu, modeli finansowania, produkcji i dystrybucji. Praca przy montażu ukształtowała moje rozumienie sztuki jako dialogu opartego na krytycznym myśleniu, wymianie zdań, współpracy i kreacji. Sztuka filmowa w szczególny sposób poszerza dialog między artystą a światem – twórcą i widzem – o rozmowę między współtwórcami, co generuje spójność wizji i wznieca twórczą radość.

Niewielką przestrzeń montażowni od lat dzielę z szerokim terenem działalności środowiskowej. Jestem członkiem polskiej oraz europejskiej Akademii Filmowej. Należę do grona ekspertów PISF. Występuję w imieniu Polskiego Stowarzyszenia Montażystów wobec organizacji i instytucji związanych z branżą filmową. Uczestniczę w negocjacjach i uzgodnieniach procesów legislacyjnych. Biorę udział w dialogu z Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawach istotnych dla środowiska filmowego. W Szkole pełnię funkcję kierownika Katedry Montażu, odpowiadając za spójność programu oraz inicjowanie wymiany międzynarodowej. Jako szef katedry współpracuję z wydziałami montażu szkół filmowych w Belgii, Niemczech, Czechach, Chorwacji, organizując międzynarodowe warsztaty. Jestem członkiem Rady Wydziału Reżyserii Filmowej i Telewizyjnej, członkiem Senatu i Senackiej Komisji ds Stopni i Tytułów Naukowych. Wymienione kompetencje i doświadczenia pozwalają mi ubiegać się o stanowisko rektora z przekonaniem, że podołam obowiązkowi i wyzwaniom czekającym osobę obejmującą tę zaszczytną funkcję.

Niech mi Państwo pozwolą, podzielić się z Wami moją wizją sprawowania opieki nad Uczelnią oraz wytyczania kierunków jej rozwoju.

PWSFTviT to miejsce legendarne i awangardowe – cenione na świecie, tworzone latami dzieło uczelnianej społeczności: Rektorów, Dziekanów, Wykładowców, Pracowników, Studentów, Doktorantów. Przestrzeń nauki twórczego rzemiosła, źródło wiedzy teoretycznej, teren inspiracji i artystycznej wymiany. Uczelnia ma rozwiniętą infrastrukturę, świetne wyposażenie, nowoczesne archiwum. Czymś istniejącym – choć trudnym do werbalizacji – jest jej duch. Swój charakter Szkoła zawdzięcza gromadzącym się w jej murach osobowościom oraz wysiłkom jej władz, by w czasach mało łaskawych dla sztuki, indywidualizmu, wolności i wrażliwości, owego artystycznego ducha ocalić, nie idąc jednocześnie pod prąd zmian. Jako rektor dołożyłabym wszelkich starań, by chronić cenny dorobek wypracowany przez poprzednie władze i kadre dydaktyczną.

Wielowydziałową szkołę artystyczną postrzegam jako teren wsparty na niezachwianym filarze kierunkowego nauczania w ramach poszczególnych specjalności. Jako rektor chciałabym poszerzyć ten solidny grunt o sukcesywnie budowaną, interdyscyplinarną, międzywydziałową przestrzeń dostępu do szerokiej wiedzy, zespołowej praktyki, wymiany myśli i inspiracji. Teren potęgowania potencjału Pedagogów, Opiekunów i Studentów różnych wydziałów i specjalności poprzez wzajemne dzielenie się ukierunkowaną wiedzą. Miejsce otwarte na twórczy eksperyment, odważne poszukiwania nieobarczone strachem przed popełnieniem błędu czy negatywną oceną, zintensyfikowany dialog na linii Opiekun – Student. Przestrzeń zagospodarowującą potencjał wyróżniających się doktorantów, inicjującą spotkania o międzynarodowym charakterze, udział gości związanych z kognitywistycznymi zespołami badawczymi, wiedzą nie ujętą w siatce zajęć np.: psychologia, filozofia, etnografia, kostiumologia, wiedza o charakteryzacji aktora etc. Tę platformę pragnę budować z zachowaniem autonomii poszczególnych wydziałów, w oparciu o model otwartej komunikacji oraz struktury, jaką jest Rada Programowa. Rada Programowa to utworzone w 2019 roku kolektywne ciało doradcze złożone z Dziekanów, Szefów specjalności i jednostek dydaktycznych. Jego rolą jest koordynowanie i zwiększenie spójności programów dydaktycznych. We współpracy z Radą Programową podejmę starania urzeczywistnienia następującego modelu:

1. Każda ze specjalności realizuje własny program obowiązkowych zajęć kierunkowych. Program określa zakres wiedzy oraz umiejętności potrzebnych do ukończenia danego kierunku studiów. Zakres nauczania wyznacza, realizuje i egzekwuje kadra pedagogiczna poszczególnych specjalności i wydziałów.
2. Uzupełnieniem tego obowiązkowego programu jest szeroka oferta zajęć fakultatywnych. Zajęcia przybierają formę seminariów, wykładów teoretycznych, warsztatów, formuł hybrydalnych, będących połączeniem wyżej wymienionych. Każdy wydział – korzystając z własnych doświadczeń i potencjału – proponuje określoną ilość tego rodzaju zajęć, pamiętając, że powinny one uzupełniać wiedzę studentów innych specjalności. Przykład: Studenci Wydziału Aktorskiego mają możliwość uczestnictwa w zajęciach prowadzonych przez mistrzów reżyserii,

zdobywają wiedzę o pracy przed kamerą pod okiem Profesorów sztuki operatorskiej, Studenci reżyserii uzupełniają wiedzę o pracy z aktorem w oparciu o ćwiczenia warsztatowe z Pedagogami – aktorami.

Pragnę, by opisany model dopełniała praktyka prezentowania prac studenckich w formułach adekwatnych do określonych dziedzin/dzieł sztuki. Studentom Fotografii należą się wernisaże prac. Etiudy wydziałów filmowych powinny być częściej prezentowane w formule premierowej. Studenci winni mieć okazję do poznawania jak najszerszej puli własnych prac: filmów, animacji, spektakli, fotografii, form scenariuszowych, literackich. Będę też dążyć do stworzenia cyfrowej platformy gromadzącej różnorodne prace Studentów wszystkich wydziałów – rodzaju multi-przestrzeni: kina, galerii, biblioteki prac pisemnych i innych efektów aktywności twórczej.

Moim kolejnym celem – realizowanym w duchu integracyjnym – jest doprowadzenie do wypracowania skuteczniejszego modelu produkcji filmów studenckich przez Wykładowców prowadzących przedmioty związane z realizacją szkolnych filmów, Pełnomocnika rektora do spraw produkcji filmów szkolnych oraz Szefów zakładów produkcji i postprodukcji. Główne kierunki rozwoju w modelu produkcji to:

- wzmocnienie roli Studentów Wydziału Organizacji Produkcji w procesach realizacji etiid;
- zwiększenie samodzielności i współpracy studentów różnych kierunków;
- dopracowanie i ujednoczenie zasad współpracy między Studentami, a Pracownikami odpowiedzialnymi za organizację planów zdjęciowych.

Na spotkaniach z Radą Programową oraz innymi ciałami kolegialnymi, jak Rada Techniczna, Kolegium Rektorskie, chcę podejmować również inne zagadnienia. Istotne decyzje dotyczące spraw Szkoły i podziału środków na potrzeby poszczególnych wydziałów nie powinny zapadać w oparciu o zasadę hermetycznych ścieżek komunikacji między władzami rektorskimi a zwierzchnikami poszczególnych jednostek, ale w wyniku uzgodnień między wieloma podmiotami. Jako rektor zamierzam oprzeć współpracę z wydziałami i jednostkami administracyjnymi na zasadzie transparentności i zaufania. Uważam, że wydziały, katedry i jednostki administracyjne powinny mieć swobodę decyzji w ramach powierzonego im budżetu celowego, w tym prawo do wykorzystania nadwyżki finansowej.

Jako rektor dołożę też starań, by stopniowo i konsekwentnie podnosić poziom wynagrodzeń. Martwi mnie związana z nimi, zła sytuacja, która szczególnie dotyka Pracowników administracji i Pracowników wspomagających dydaktykę. Bardzo zależy mi na partnerskich relacjach między Pracownikami administracji i wszystkimi członkami szkolnej Społeczności. W gronie wspierających mnie fachowców będę chciała przemyśleć wprowadzenie klarownego systemu awansów i wynagrodzeń oraz budowę bardziej otwartej i przejrzystej kultury administracyjnej.

Zobowiązuję się przyjąć aktywną, a nie jedynie reaktywną, postawę wobec nowej ustawy oraz konsekwencji włączenia uczelni artystycznych w system edukacji podległy Ministerstwu Nauki i Szkolnictwa Wyższego, co dokonało się bez uwzględnienia specyfiki

placówek tego typu. Dostosowując się do obowiązujących reguł, powinniśmy równocześnie wywierać presję na organy decyzyjne, by urealniły wymagania ustawodawcy w odniesieniu do dyscyplin reprezentowanych przez Szkołę. Chcę wspólnie z Państwem zastanawiać się nad taktyką działań, szukać koalicjantów oraz wykorzystać wszelkie drogi uzyskania wpływu. Uczestniczyłam w dialogu z ministerstwem i jego urzędnikami. To zajęcie zniechęcające. Nie spodziewam się łatwych zwycięstw. Nie mogę jednak zaniedbać walki o zmiany, ponieważ długofalowym skutkiem działania obecnego systemu będzie promowanie uczelni miernych kosztem silnych.

Mam świadomość, z jak dużą odpowiedzialnością wiąże się zaszczyt objęcia funkcji rektora w czasach obarczonych szeregiem niepewności, zagrożeń oraz konieczności szybkiego reagowania. Wierzę, że wraz z Państwem mogę odpowiedzialnie i troskliwie współtworzyć kolejny etap w historii Szkoły, wdrażając przedstawiony plan.

Jeżeli mają Państwo pytania, sugestie lub przejawiają chęć dyskusji z proponowanymi przeze mnie rozwiązaniami, serdecznie zapraszam do bezpośredniego kontaktu ze mną przez szkolną platformę MS Teams, mail: mfiedler@filmschool.lodz.pl lub spotkania online i osobiste.

Jestem zawsze otwarta na dialog.

Z wyrazami szacunku

dr hab. Milenia Fiedler